

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 2042/2023
18.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Ђурица, Мирјане Андријашевић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца СТАМБЕНА ЗАЈЕДНИЦА ВОЈВОДЕ ШУПЉИКЦА БР. .. из Новог Сада, чији је пуномоћник Гордана Радиновић, адвокат у ..., уз учешће умешача на страни тужиоца АА И ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Парлаћ, адвокат у ..., против тужених 1. ВВ из ...; „CESLA KORPORACIJA“ АД Нови Сад, чији је заједнички пуномоћник Драгослав Ристић, адвокат у ... и „ОТП БАНКА СРБИЈА“ АД Нови Сад, чији је пуномоћник др Немања Алексић, адвокат у ..., ради утврђења ништавости заложне изјаве, вредност спора 100.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог „ОТП БАНКА СРБИЈА“ АД Нови Сад изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3951/22 од 18.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог „ОТП БАНКА СРБИЈА“ АД Нови Сад изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3951/22 од 18.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „ОТП БАНКА СРБИЈА“ АД Нови Сад изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3951/22 од 18.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П 2923/21 од 28.02.2022. године, исправљеном решењем од 02.10.2023. године, у ставу првом изреке утврђено је да је апсолутно ништава заложна изјава дата од стране туженог ВВ у његово име и као законског заступника туженог „Cesla korporacija“ АД Нови Сад оверена пред Општинским судом у Новом Саду под бр. Ов. 7502/2007 дана 04.04.2007. године у корист туженог ОТП банка Србија АД Нови Сад, којом је дат безусловни пристанак том туженом да упише извршну хипотеку на објекту у Новом Саду у улици Војводе Шупљикца бр. .. уписано на ЛН .. КО Нови Сад 1, која у природи представља породичну стамбену зграду бр. 1 и помоћну зграду бр. 2 саграђене на парцели кп. бр. ..., ради обезбеђења потраживања туженог ОТП банка Србија АД Нови Сад према туженом ВВ из Уговора о стамбеном

кредиту бр. КС 2007/300 од 31.03.2007. године. У ставу другом изреке тужени су обавезани да солидарно на име трошкова парничног поступка тужиоцу накнаде износ од 177.300,00 динара са законском затезном каматом рачунатом од извршности пресуде до исплате и да умешачу на страни тужиоца ББ исплате износ од 87.800,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3951/22 од 18.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог ОТП банка Србија АД Нови Сад и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ОТП банка Србија АД Нови Сад је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Умешач АА је поднела одговор на ревизију.

Имајући у виду да умешача у поступку по ревизији није заступао пуномоћник адвокат у складу са одредбом члана 85. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд није посебно разматрао одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23–др. закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је усвојен тужбени захтев за утврђење ништавости заложне изјаве на основу које је тужени ОТП банка Србија АД Нови Сад засновао хипотеку на објекту у Новом Саду у улици Војводе Шупљикца бр. .. уписано на ЛН .. КО Нови Сад 1, који у природи представља породичну стамбену зграду бр. 1 и помоћну зграду бр. 2 саграђене на парцели кп. бр. .., ради обезбеђења потраживања тог туженог према туженом ВВ из Уговора о стамбеном кредиту бр. КС 2007/300 од 31.03.2007. године. Према датим разлозима, у поступку је утврђено да су објекти који су предмет хипотеке срушени пре давања заложне изјаве, на ком месту је изграђена зграда чија се стамбена заједница јавља као тужилац у овом поступку. Имајући у виду да предмет хипотеке није постојао у моменту заснивања исте, нижестепени судови су јединствени у оцени да је заложна изјава ништава, због чега су усвојили тужбени захтев применом одредби члана 47. и 103. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Ревизијом се искључиво оспорава примена материјалног права у погледу активне легитимације стамбене заједница да захтева утврђење ништавости заложне изјаве, о чему су се нижестепени судови изјаснили применом релевантних одредби Закона о становању и одржавању стамбених зграда, у вези којих нема потребе за новим тумачењем права, нити се ради о правном питању које треба размотрити у интересу равноправности грађана или од општег интереса. Ревизијом се не указује на другачију судску праксу у предметима са истом или сличном чињеничноправном садржином.

Зато је Врховни суд применом одредбе члана 404. став 2. донео одлуку као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу дана 18.07.2018. године. Вредност предмета спора је 100.000,00 динара, што представља противвредност од 847,03 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да у овом привредном спору, вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази законом прописани цензус од 100.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић